

EN CAPRICE.

Divertissement af Erik Bøgh.

(1858. Kasino.)

Maestoso.

Norsk Flagsang.

I. *mf*

V. 1. Ja nu har jeg reist, jeg har seet baa - de Skog og Sjø - er og By - er og Bor - ge, og
 V. 2. I Sy - den er Him - len saa tem - me - lig blaa, det nyt - ter jo ik - ke at næg - te. Mod
 V. 3. Og Fol - ket her - ne - de, det skjøner jeg nok, det er ik - ke hel - ler saa il - - de. Her

f *mf*

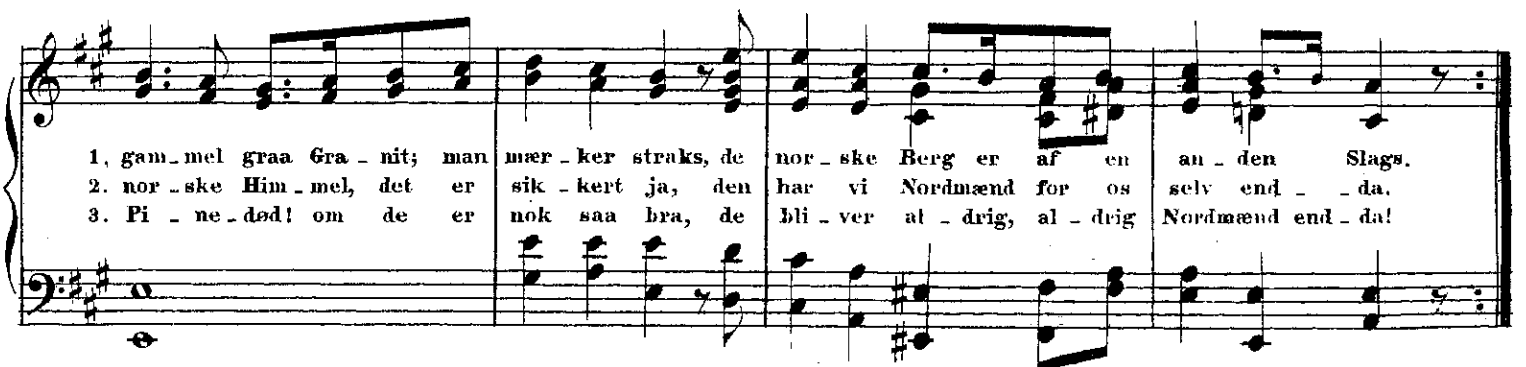
1. Berg har jeg set, men det si - ger jeg dog: det er ik - ke slig som i Nor - - ge. De
 2. vo - res kan Far - ven dog ik - ke for - slaa, nej vi har et Blaat, som er søg - - te. Den
 3. fin - des jo Gut - ter og Jen - ter i Flok, og de baa - de gjæ - ve og gil - - de. Nu

f

1. nor - ske Berg, ja det ser man straks: de er Gra - nit af en an - den Slags. Ja
 2. nor - ske Him - mel, ja Tak skal De ha'! den har vi dog for os selv end - - da. Den
 3. ja! de kan jo væ - re gan - ske bra, - men de er dog ik - ke Nordmænd end - da. Nej

f

1. gam - mel graa Gra - nit; man mær - ker straks, de nor - ske Berg er af en an - den Slags.
 2. nor - ske Him - mel, det er sik - kert ja, den har vi Nordmænd for os selv end - - da.
 3. Pi - ne - død! om de er nok saa bra, de bli - ver at - drig, al - drig Nordmænd end - da!

Allegretto.

Norsk Folkemelodie.

II.

V. 1. En li-den Gut i-fra Ti-ste-daln kjer-te Bo-ra, kjer-te Bo-ra, og sam-me Nat for en gammel Kjerring til
 V. 2. De Øj-ne gir mig mit Naa-destød. Aa jeg Stak-ker, aa jeg Stakker! Se det er Dands det, ja Pi-ne-død, den er

1. Jo-ra, til Jo-ra. Da hændte det, som vær-re var, for Kjerrin-ga dem paa Baa-ra bar, ja gugol a', ja gu gol a'
 2. vakker, den er vakker. Det var jo Det, som jeg strax forstod, den Jenten er af nor-manisk Blod, jo jeg takker, jo jeg takker.

Allegro moderato.

Vise fra Vermland.

III.

V. 1. Ja gu tror jeg, at den Jen-ten gjør mig gæ-len, jeg gaar rent fra Vet-te. Hm, hm! Hun kan sæt-te Ild i
 V. 2. Ej i he-le Ver-den, ej i sel-ve Drammen saa jeg hen-des Li-ge. Hm, hm! Hun og jeg, vi To, vi

1. Kroppen og i Sjø-len, det var Fan til Het-te! Hm, hm! Slig som hun smil-te, slig som hun lo,
 2. skul-de pas-se sammen, jo det tør jeg si-ge! Hm, hm! Det var Gut og det var Jen-te, aa Kors!

1. jo og slig, som hun kan daane- jo, jo! Og saa hen-des Knælen, og som hun var kjæ-len, da hun gjor-de det-te:
 2. Jo jeg tror, at der blev Folk ef-ter os! Der er stou-te Jen-ter af den norske Stammen, men dog in-gen sli-ge.

1. Hm, hm! Bjer-ke-hek, min Gut, Hm, hm! Du er sgu ca-put, Hm, hm! det er du.
 2. Hm, hm! Ja den Sag er grej, Hm, hm! Ja, el-ler Nejl! Hm, hm! Jeg fri-er.